

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. L. PRAŠYMO**

2019 m. spalio 24 d. Nr. S-134 (7-106/2019)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš pirmininkės Editos Galiauskaitės, narių Evaldo Raistensio, Rasos Stravinskaitės, Vilmos Vildžiūnaitės ir Andriaus Veniaus (pranešėjas), išnagrinėjo A. L. (toliau – Pareiškėja) 2019-08-21 prašymą atnaujinti skundo padavimo terminą Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Atsakovas; Inspekcija) 2018 m. žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos (toliau – ir žemės mokesčio deklaracija) daliai apskūsti. Pareiškėjos atstovė advokatė K. Y. 2019-09-24 dalyvavo Komisijos posėdyje, Atsakovo atstovas nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėja 2019-08-21 prašyme dėl skundo „Dėl Inspekcijos 2018-10-22 suformuotos žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos dalies“ padavimo termino atnaujinimo nurodė, kad 2018 m. spalio pabaigoje gavo Žemės mokesčio apskaičiavimo deklaraciją (Prašymo 3 priedas) už 2018 m. mokestinį laikotarpį, kurioje nurodyta, jog už Pareiškėjai nuosavybės teise priklausančią žemės sklypo dalį apskaičiuota 5381,64 Eur žemės mokesčio suma, t. y. beveik šimtą kartų didesnė suma nei Pareiškėja mokėdavo iki tol. Pareiškėja nesutinka su apskaičiuota žemės mokesčio suma ir prašo ją perskaičiuoti. Kadangi nagrinėjamu atveju buvo praleistas terminas skundui paduoti, prašo jį atnaujinti.

Pareiškėjai asmeninės nuosavybės teise priklauso 2519/5879 dalys žemės sklypo, esančio adresu: (*duomenys neskelbtini*) (toliau – žemės sklypas), bei jame esantys statiniai: 2/3 dalys pastato (gyvenamojo namo), pastatas (kiemo rūšys), pastatas (ūkio pastatas su gamybos patalpomis), 2/3 dalys kitų statinių (kiemo tualetai 3 vnt., šulinys, tvora). Šį turtą Pareiškėja įgijo po motinos mirties 2014-10-30 paveldėjimo teisės pagal testamentą pagrindu. 1180/5879 dalių žemės sklypo nuosavybės teise priklauso G. E., 1180/5879 dalių žemės sklypo – A. D., 1000/5879 dalių žemės sklypo – Kredito unijai „M1“ (Prašymo 1 priedas).

2018 m. rugsėjo mėnesį Pareiškėja gavo 2018-08-31 Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Finansų ir strateginio planavimo departamento mokesčių skyriaus raštą „Dėl informacijos pateikimo“ Nr. A51-74516 / 18 (2.14.1.44-FN3), kuriuo ji buvo informuota, jog kiemo rūšys, kuriam buvo išduotas statybą leidžiantis dokumentas griovimui Nr. LSNS-01-170518-00969, per vienerius metus neišregistruotas iš nekilnojamojo turto registro, todėl Pareiškėjos nuosavybės teise valdomas žemės sklypas, esantis adresu: (*duomenys neskelbtini*), įtrauktas į 2018 metų nenaudojamų žemės sklypų sąrašą, patvirtintą Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2018-08-23 įsakymu Nr. 30-2833/18 (2.1.1E-TD2) ir žemės sklypui 2018 m. mokestiniu laikotarpiu nustatytas 4 proc. žemės mokesčio tarifas (Prašymo 2 priedas).

Pareiškėja teigia neplanavusi griauti žemės sklype esančių statinių, nesikreipusi į jokią valstybinę instituciją dėl kiemo rūšio griovimą leidžiančio dokumento išdavimo, todėl kreipėsi į

Vilniaus miesto savivaldybės administraciją informacijos apie statybą leidžiančio dokumento Nr. LSNS-01-170518-00969 išdavimo ir apskaičiuoto ženkliai didesnio žemės mokesčio, tačiau dėl teisinių žinių stokos Pareiškėjai nepavyko gauti tikslios informacijos dėl susidariusios situacijos.

2019 m. kovo pradžioje Pareiškėjai nuvykus į Inspekciją, jai buvo priminta, jog nėra susimokėjusi žemės mokesčio už 2018 metus, kurio dydis apie 5000 Eur. Pareiškėja tokia naujiena šokiravo, kadangi iki šiol mokėdavo šimtą kartų mažesnę žemės mokestį. Pareiškėja 2019-03-26 sudarė teisinių paslaugų sutartį su advokate K. Y. (Prašymo 4 priedas).

2019-04-03 Pareiškėjos atstovė kreipėsi į VĮ Registrų centrą su prašymu leisti susipažinti su visa nekilnojamojo turto (ginčo žemės sklypo, įskaitant ir visus jame esančius statinius) registro dokumentų byla. 2019-04-03 buvo kreiptasi ir į Valstybinę teritorijų planavimo ir statybos inspekciją su prašymu leisti susipažinti su visais dokumentais, susijusiais su leidimu statyti naują statinį Nr. LSNS-01-170518-00969. Pastarasis raštas 2019-04-09 buvo persiustas Vilniaus miesto savivaldybės administracijai.

2019-04-15 Pareiškėjos atstovė susipažino su VĮ Registrų centre esančia žemės sklypo registro dokumentų byla, tačiau nei statybos leidimo Nr. LSNS-01-170518-00969, nei su tuo susijusios dokumentacijos joje nebuvo.

2019-04-29 Pareiškėjos atstovei buvo suteikta teisė susipažinti su Vilniaus miesto savivaldybės administracijoje esančia statybos leidimo Nr. LSNS-01-170518-00969 dokumentacija. Iš šių dokumentų paaiškėjo, jog statybos leidimas buvo išduotas pagal A. D. 2016-03-16 prašymą išduoti statybą leidžiantį dokumentą statybos projektui „Du dvibučiai gyvenamieji namai. Vienbutis gyvenamasis namas. (*duomenys neskelbtini*). Statybos projektas. Kad. Nr. 0101/0167:2422“. Statybos leidimo dokumentuose buvo ir Pareiškėjos 2015-12-15 sutikimas, kuriame nurodyta, jog: „Aš, A. L., gim. (*duomenys neskelbtini*), sutinku, kad: 1) statybą leidžiantis dokumentas projektui „Du dvibučiai gyvenamieji namai. Vienbutis gyvenamasis namas. (*duomenys neskelbtini*). Statybos projektas“ būtų išduotas A. D., gim. (*duomenys neskelbtini*), vardu; 2) sklype esantis pastatas – kiemo rūšys būtų nugriautas; 3) sklype kloti inžinierinius tinklus“. Taip pat šioje statybos leidimo medžiagoje buvo ir Pareiškėjos bei UAB "A1" 2015-12-21 bendras sutikimas, kuriame nurodyta, jog tiek Pareiškėja, tiek UAB "A1" „sutinka dėl techninio projekto „Du dvibučiai gyvenamieji namai. Vienbutis gyvenamasis namas. (*duomenys neskelbtini*)“ statybos projekto sprendimo – projektuojamo dvibučio gyvenamojo namo (žymėjimas GP dalyje 3) numatomos statybos vietos sklype“. Taigi, statybą leidžiantis dokumentas griovimui Nr. LSNS-01-170518-00969 buvo išduotas 2015-12-15 ir 2015-12-21 Pareiškėjos sutikimų pagrindu.

(S)

Pareiškėja tvirtina nei vieno iš aukščiau nurodytų sutikimų (nei 2015-12-15, nei 2015-12-21) nepasirašinėjusi, teigia, kad ant minėtų sutikimų esantis parašas yra ne jos, ji niekada nei žodžiu, nei raštu nėra davusi tokių sutikimų. Pareiškėjai akivaizdu, jog jos parašas ant minėtų sutikimų yra suklastotas, todėl 2019-05-16 buvo kreiptasi į Vilniaus apygardos prokuratūrą (Prašymo 10 priedas).

2019-06-11 Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Vilniaus miesto penktojo policijos komisariato Veiklos skyriuje pradėtas ikiteisminis tyrimas Nr. 01-1-24409-19 pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 300 straipsnio 1 dalį „Dokumento suklastojimas ar disponavimas suklastotu dokumentu“, kuriame Pareiškėja pripažinta nukentėjusiąja (Prašymo 10, 11 ir 12 priedai).

Pareiškėja tikėjosi, kad jos teisės bus operatyviai apgintos teisėsaugos institucijų, t. y. teisėsaugai gavus informaciją apie tai, jog statybos leidimas Nr. LSNS-01-170518-00969 išduotas suklastotų dokumentų pagrindu, bus ginamas viešasis interesas ir inicijuojamas statybos leidimo pripažinimo negaliojančiu procesas. Tačiau 2019-07-25 Pareiškėja gavo Vilniaus miesto savivaldybės administracijos finansų ir strateginio planavimo departamento mokesčių skyriaus 2019-07-18 raštą Nr. A51-68367/192.14.1.44-FN3), kuriuo Pareiškėja informuojama apie tai, jog ginčo žemės sklypą planuojama įtraukti į 2019 metų žemės sklypų, kuriems taikomas 4 procentų

žemės mokesčio tarifas, sąrašą, kadangi Pareiškėjos valdomame sklype yra statiniai, kuriems griauti buvo išduotas jau minėtas statybą leidžiantis dokumentas, ir kurie per vienerius metus neišregistruoti iš nekilnojamojo turto registro (Prašymo 13 priedas).

Be to, 2019-07-25 Pareiškėja gavo Inspekcijos 2019-07-17 sprendimą išieškoti mokesstinę nepriemoką iš turto Nr. (23.31-08) 467-106079 (Prašymo 14 priedas), kuriuo nuspręsta išieškoti iš Pareiškėjos turto į biudžetą 5196,50 Eur.

Pareiškėjai tapo aišku, jog teisėsaugos institucijos nesiėmė jokių realių veiksmų, kad būtų ginami ne tik jos, bet ir viešasis interesai, taigi Pareiškėja ir 2019 metais patirs nusikalstamais veiksmais sukeltas neigiamas finansines pasekmes. Todėl Pareiškėja 2019-07-31 papildomai kreipėsi į Vilniaus apygardos prokuratūrą, į Vilniaus miesto savivaldybę, į Valstybinę teritorijų planavimo ir statybos inspekciją, prašydama inicijuoti procedūras dėl statybos leidimo Nr. LSNS-01-170518-00969 galiojimo panaikinimo, taipogi 2019-08-12 pateikė skundą Vilniaus apygardos administraciniam teismui dėl minėto statybos leidimo panaikinimo (Prašymo 15, 16, 17 ir 18 priedai), kuriame taip pat prašė taikyti reikalavimo užtikrinimo priemones (viena iš jų – sustabdyti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2018-08-23 įsakymo Nr. 30-2833/18(2.1.1E-TD2) galiojimą dalyje dėl žemės sklypo įtraukimo į 2018 metų nenaudojamų žemės sklypų sąrašą iki bus išnagrinėta administracinė byla ir įsiteisės sprendimas byloje).

Prašyme cituojamos Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 144 straipsnio, 145 straipsnio 1 dalies, 151 straipsnio 1 dalies 1 punkto, 152 straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos.

Pareiškėja nesutinka su Inspekcijos suformuota žemės mokesčio deklaracija už 2018 metų mokesstinį laikotarpį dalyje dėl žemės mokesčio apskaičiavimo už Pareiškėjai asmeninės nuosavybės teise priklausančias ginčo žemės sklypo 2519/5879 dalis ir prašo žemės mokesčio deklaraciją toje dalyje panaikinti.

Vertinant formaliai, Pareiškėja yra praleidusi MAĮ 152 straipsnyje 2 dalyje įtvirtintą 20 dienų skundo padavimo terminą, kadangi žemės mokesčio apskaičiavimo deklaraciją už 2018 metus Pareiškėja gavo 2018 m. spalio mėnesio pabaigoje, tačiau, Pareiškėjos nuomone, šiuo atveju yra visos sąlygos pripažinti, jog terminas praleistas dėl svarbių priežasčių, ir jį atnaujinti.

Pareiškėja yra vyresnio amžiaus, neturinti teisinio išsilavinimo, Pareiškėjai sudėtinga skaityti ir suprasti tekstą lietuvių kalba (jos gimtoji kalba – rusų). Gavusi žemės mokesčio apskaičiavimo deklaraciją už 2018 metus Pareiškėja, iš pradžių pamanė, jog deklaracijoje įsivėlusį techninę klaidą. Pareiškėja telefonu kreipėsi tiek į Vilniaus miesto savivaldybės administraciją, tiek į Inspekciją, siekdama išsiaiškinti, dėl kokių priežasčių žemės sklypas įtrauktas į nenaudojamų sklypų sąrašą ir kodėl apskaičiuota žymiai didesnė žemės mokesčio suma. Pareiškėjai tokia informacija pateikta nebuvo, taigi ji nežinojo, kokių pagrindų buvo apskaičiuotas tokio dydžio žemės mokestis.

Prašyme pažymima, kad ginčijamoje žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijoje nurodyta tik bendra mokėtina žemės mokesčio suma, tačiau nenurodytas konkretus teisinis pagrindas – įstatymas, jo straipsniai, konkretūs savivaldybių tarybų sprendimai, kurių pagrindų apskaičiuotas žemės mokestis, deklaracijos skundimo tvarka, nurodytos tik bendro pobūdžio faktinės aplinkybės, taigi Pareiškėja dėl teisinių žinių stokos nesuprato, kokių teisinių veiksmų ir per kokį laikotarpį būtina imtis nesutinkant su žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijoje nurodytais duomenimis.

Tik 2019-04-29, Pareiškėjos atstovei susipažinus su statybos leidimo Nr. LSNS-01-170518-00969 medžiaga, paaiškėjo, jog statybos leidimas, kurio pagrindu žemės sklypas įtrauktas į nenaudojamų žemės sklypų sąrašą, išduotas pateikus suklastotus Pareiškėjos sutikimus.

Iš aukščiau išdėstytų aplinkybių matyti, jog vos tik Pareiškėja gavo visą išsamią informaciją apie tai, kokių pagrindų ir dėl kokių priežasčių už 2018 metų laikotarpį buvo apskaičiuotas ženkliai didesnis žemės mokestis, ji ėmėsi aktyvių teisinių veiksmų – pareiškimu dėl nusikalstamų veikų padarymo kreipėsi į Vilniaus apygardos prokuratūrą, apie susidariusią

situaciją informavo tiek Vilniaus miesto savivaldybės administraciją, tiek Valstybinę teritorijų planavimo ir statybos inspekciją. Atsižvelgiant į tai, jog Vilniaus miesto savivaldybės administracija turi teisę savo iniciatyva inicijuoti žemės sklypų išbraukimo iš nenaudojamų žemės sklypų sąrašo procedūrą, Pareiškėja pagrįstai tikėjosi, jog institucija imsis šių veiksmų savo iniciatyva, tačiau nuo 2019-07-31 iki šios dienos tokių veiksmų nesulaukta.

Terminas nagrinėjamu atveju praleistas kiek daugiau nei 2 mėn. ir tik dėl to, kad paaiškėjus faktui apie padarytas nusikalstamas veikas (dokumentų suklastojimą ir svetimo turto sunaikinimą) buvo nedelsiant kreiptasi į teisėsaugos institucijas ir tikėtasi, jog teisėsauga imsis ginti viešąjį interesą. Iš Pareiškėjos elgesio matyti, jog sužinojusi apie jos teisių pažeidimą (2019-04-29) Pareiškėja buvo aktyvi, kreipėsi tiek į prokuratūrą, tiek į Valstybinę teritorijų planavimo ir statybos inspekciją, tiek į Vilniaus miesto savivaldybės administraciją. Vilniaus miesto apskrities vyriausiajam policijos komisariatui pradėjus ikiteisminį tyrimą, Pareiškėja turėjo pagrįstą lūkesčių, jog jos pažeistos subjektinės teisės bus ginamos, tačiau kaip minėta, Pareiškėja 2019-07-25 gavo informacinį pranešimą, jog ir 2019 m. patirs neigiamas finansines pasekmes, kylančias iš statybos leidimo, išduoto suklastotų dokumentų pagrindu.

Šioje situacijoje svarbu įvertinti ir objektyvius kriterijus – kokias vertybes siekiama apginti Pareiškėjos skundu, galimą vertybių konkurenciją. Kiekvienu konkrečiu atveju turi būti ieškoma protingos dviejų viešųjų interesų – užtikrinti realią pažeistų subjektinių teisių apsaugą ir garantuoti teisinių santykių stabilumą bei apibrėžtumą – pusiausvyros.

Šiuo atveju nėra pagrindo kalbėti apie teisinių santykių stabilumo išlaikymą, kadangi teisinis santykis (statybos leidimo išdavimas ir iš to kylantys santykiai, tame tarpe ir žemės mokesčio apskaičiavimas) yra sukurtas nusikalstamos veikos pagrindu (suklastojus Pareiškėjos, kaip Žemės sklypo bendrasavininkės, sutikimus, sunaikinus Pareiškėjos turtą ir tokiu būdu padarius Pareiškėjai turtinę žalą). Saugant tokio santykio stabilumą būtų pažeidžiamas visuotinai pripažintas principas *ex iniuria ius non oritur* (iš neteisės nekyla teisė). Be to, Pareiškėjai kilo ir neigiamos finansinės pasekmės – iš Pareiškėjos banko sąskaitos priverstinai nurašomos lėšos (Prašymo 19 priedas), 2019-07-17 priimtas sprendimas išieškoti mokestinę nepriemoką iš turto Nr. (23.31-08) 467-106079, kurį Pareiškėja priversta skusti administraciniam teismui ir inicijuoti dar vieną papildomą teisminę procedūrą.

Atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas aplinkybes, Pareiškėja prašo atnaujinti terminą skundui dėl Inspekcijos 2018-10-22 suformuotos žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos dalies paduoti.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos 2019-08-21 prašymas atnaujinti praleistą skundo padavimo terminą Inspekcijos 2018 m. žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos (toliau – žemės mokesčio deklaracija) daliai apskusti yra tenkintinas.

Skundo dėl mokestinio ginčo padavimo terminą reglamentuoja MAĮ 152 straipsnis. Pagal šio straipsnio 2 dalį skundas Komisijai turi būti paduodamas raštu ne vėliau kaip per 20 dienų nuo centrinio mokesčių administratoriaus skundžiamo sprendimo įteikimo mokesčių mokėtojui arba per 20 dienų nuo termino sprendimui dėl mokestinio ginčo priimti pasibaigimo dienos. Iš Pareiškėjos prašymo matyti, kad ginčijama 2018-10-22 žemės mokesčio deklaracija už 2018 metų mokestinį laikotarpį Pareiškėjai buvo įteikta 2018 metų spalio mėn., skundas Komisijai pateiktas po beveik 10 mėnesių (2019-08-21), taigi, akivaizdžiai praleidus MAĮ 152 straipsnio 2 dalyje nustatytą 20 dienų terminą skundui paduoti. Minėto straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojui, praleidusiam skundo padavimo terminą dėl priežasčių, kurias ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija pripažįsta svarbiomis, šis terminas minėtos institucijos sprendimu gali būti atnaujintas.

Iš minėto teisinio reglamentavimo matyti, kad būtina sąlyga praleistam terminui atnaujinti yra tai, jog turi egzistuoti svarbios priežastys, kurios sutrukdė asmeniui nustatytu laiku paduoti skundą dėl atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo. MAĮ nėra pateiktas

sąrašas aplinkybių, kurioms esant būtų suteikta galimybė atnaujinti praleistą terminą skundai paduoti. Tokią teisę įstatymų leidėjas suteikė ikiteisminei mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai (MAĮ 152 str. 3 dalis). Viešojo administravimo subjektas, atsižvelgdamas į pateiktus įrodymus, nurodytas aplinkybes, vertina, ar yra pakankamas pagrindas suteikti teisę, kuria nepasinaudota per nustatytą laiką, t. y. apskūsti mokesčių administratoriaus sprendimą ir taip pradėti mokestinį ginčą. Toks vertinimas turi būti atliekamas pagal vidinį viešojo administravimo subjekto įsitikinimą, pagrįstą išsamiau ir objektyviau visų aplinkybių išnagrinėjimu, vadovaujantis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais, paisant administracinių teismų formuojamos praktikos šios kategorijos arba analogiškose bylose (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2010-11-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1154/2010, 2012-01-23 nutartis adm. byloje Nr. A-261-147/2012, 2014-06-19 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1488/2014, 2016-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A-512-261/2016).

LVAT savo praktikoje yra konstatavęs, jog įstatymų leidėjas, nustatydamas terminus procesiniams veiksams atlikti, siekia užtikrinti teisinių santykių stabilumą ir saugumą, kad asmenys, manantys, jog jų teisės buvo pažeistos, turėtų ne tik teisę jas ginti, bet ir pareigą tai daryti per protingą ir pagrįstą laiko tarpą, todėl kiekvienas asmuo savo teisėmis turi naudotis protingai, nepiktnaudžiauti jomis, laikytis įstatymais įtvirtintos tvarkos (LVAT 2012-01-06 nutartis adm. byloje Nr. AS-822-61/2012, 2017-01-03 nutartis adm. byloje Nr. AS-963-602/2016). Vadovaujantis LVAT praktika, pripažindama termino praleidimo priežastis svarbiomis, ginčą nagrinėjanti institucija turi vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais. Nurodytų kriterijų taikymas ginčą nagrinėjančiai institucijai suponuoja jos pareigą spręsti termino atnaujinimo klausimą ne formaliai ir visas atsiradusias abejones traktuoti mokesčių mokėtojo naudai (LVAT 2010-11-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1154/2010, 2011-07-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-2218/2011).

Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjos atstovė (2019-03-26 susitarimas dėl teisinių paslaugų) nuo 2019 metų balandžio mėn. ėmėsi aktyvių veiksmų, siekdama išsiaiškinti, dėl kokių priežasčių ginčijamojoje žemės mokesčio deklaracijos dalyje apskaičiuota ženkliai didesnė žemės mokesčio suma, o nustačius, jog tai susiję su statybos leidimu Nr. LSNS-01-170518-00969, išduotu, Pareiškėjos teigimu, suklastotų dokumentų pagrindu, – panaikinti šį statybos leidimą. Kaip matyti iš pateikto prašymo ir jo priedų, ginčijamas statybos leidimas yra tiesiogiai susijęs su ginčijama žemės mokesčio dalimi, nes veiksmų, nurodytų statybos leidime, neatlikimas per teisės aktuose nustatytą terminą sąlygojo sklypo dalies įtraukimą į 2018 metų nenaudojamų žemės sklypų sąrašą, patvirtintą Vilniaus miesto savivaldybės administracijos direktoriaus 2018-08-23 įsakymu Nr. 30-2833/18(2.1.1E-TD2), ir atitinkamai maksimalaus žemės mokesčio tarifo (4 proc.) pritaikymą apskaičiuojant žemės mokestį už Pareiškėjai nuosavybės teise priklausančią ginčo žemės sklypo dalį.

Pareiškėjos elgesys iki 2019-03-26 sutarties su advokate pasirašymo (Pareiškėjos teigimu, ji telefonu kreipėsi tiek į Vilniaus miesto savivaldybės administraciją, tiek į Inspekciją, tačiau Pareiškėjai nebuvo tinkamai išsiaiškinta, koku pagrindu apskaičiuotas ženkliai didesnis žemės mokestis), Komisijos vertinimu, neturi aplaidumo ar piktnaudžiavimo požymių. Paminėtina, kad ginčijamoje žemės mokesčio deklaracijoje nenurodyta deklaracijos apskundimo tvarka, kas, Komisijos nuomone, užkerta kelią teisinio išsilavinimo neturinčiam mokesčių mokėtojui tinkamai ginti savo teises. Nagrinėjamos situacijos sudėtingumas tai įrodo.

Komisija, įvertinusi išvardintas aplinkybes, daro išvadą, kad Pareiškėjos elgesys šiuo atveju nelaikytinas aplaidžiu ar nesąžiningu, Pareiškėja, pasirašiusi sutartį su advokate, ėmėsi aktyvių ir operatyvių veiksmų, kuriuos būtina atlikti pagal teisės aktų reikalavimus, norint apginti tikrai ar tariamai pažeistas savo teises mokesčių teisinių santykių srityje. Pareiškėja nepiktnaudžiavo procesinėmis teisėmis, nesiekė vilkinti proceso, o siekė išsiaiškinti klausimus, susijusius su apskaičiuoto žemės mokesčio dydžiu.

Atsižvelgdama į šiame ginče nustatytą faktinių aplinkybių visumą, į tai, kad duomenų, jog Pareiškėja būtų akivaizdžiai piktnaudžiavusi jai suteiktomis teisėmis, nėra, į LVAT formuojamą teismų praktiką šios kategorijos bylose, pagal kurią mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija,

pripažindama termino praleidimo priežastis svarbiomis, turi vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais, visas atsiradusias dviprasmybes ir abejones vertinti mokesčių mokėtojo naudai, Komisija konstatuoja, kad nagrinėjamu atveju Pareiškėjos prašymas tenkintinas ir skundo padavimo terminas atnaujintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 152 straipsnio 3 dalimi, n u s p r e n d ž i a :

Atnaujinti terminą Pareiškėjos skundai dėl Inspekcijos 2018-10-22 žemės mokesčio apskaičiavimo deklaracijos už 2018 metų mokestinį laikotarpį dalies paduoti.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narys

Andrius Venius